

Maria Magdalena

© Marieke Sleurink, 2021

Niets is meer wat het was, sinds die dag,
dat Hij mijn ziel genas, me werkelijk zag.
Alles wat me bond, had Hij voorgoed verbroken.

Maar waar ik sinds die tijd in heb geloofd,
werd nu van mij geroofd, ik was verdoofd.
Is Hij niet de Messias die we al zolang verwachtten?

Hem zien sterven aan dat kruis, het brak mijn hart.
Na de sabbat haastten wij ons naar Zijn graf.
Ik wist niet wat ik zag, de steen was weggenomen.

**Maria huil niet meer,
Ik ruil de dood voor leven.
Maria huil niet meer,
dit stond al in Gods woord beschreven.
Maria huil niet meer,
Ik moest Mijn leven geven.
Maria huil niet meer,
want Mijn dood geeft jou het leven.**

Verblind door al mijn tranen, zag ik niet,
dat Hij dicht bij me was, me bij Zich riep.
Het pijnigde mijn hart, ik moest Zijn lichaam vinden.

Tot ik iets hoorde in de tuin, ik keerde om.
Een man, Hij leek vertrouwd, 'k wist niet waarom.
Ik zag pas wie het was, toen Hij mijn naam uitsprak.

**Maria huil niet meer,
Ik ruil de dood voor leven.
Maria huil niet meer,
dit stond al in Gods woord beschreven.
Maria huil niet meer,
Ik moest Mijn leven geven.
Maria huil niet meer,
want Mijn dood geeft jou het leven.**

Hij leeft! Hij leeft! Ik zag Hem echt!
Hij riep mijn naam, was levensecht.
Hij leeft! Hij leeft! Hij zag mij echt!
En heeft me alles uitgelegd.

**Maria huil niet meer,
Hij ruilt de dood voor leven.
Maria huil niet meer,
dit stond al in Gods woord beschreven.
Maria huil niet meer,
Hij moest Zijn leven geven.
Maria huil niet meer,
want Zijn dood geeft mij het leven.**